

В ракурса на този анализ на семиотично-семантичните потенциали на боклука циганите са особено „плодоносен и дори златоносен“ обект за изследване и обяснение на релацията „човек – боклук“. От една страна, защото маргинализираната им социопропространствена дислокация винаги естествено ги е приближавала към табуираните за „другите“ зони на боклука, профанното, мърсотията. Ромите винаги са били сякаш „закрепостени“ към остатъчния, излишния, ненужния, мъртвия за другите свят (в т. ч. и консумирания вече предметно-веществен свят). Те не са били възприемани като равноправни, равнопоставени субекти в тоталната дислокация между „света на реда“ и „света на хаоса“. Затова и тук не е безполезно да си припомним разсъжденията на Б. Мизов за диалектиката между „космоса“ и „хаоса“ на ромите и неромите, за вероятните и реалните разминавания в техните действителни „кристално ясни“ или превърнати, отчуждени образи и превъплъщения. Защото те могат да ни помогнат в конкретния случай за интерпретирането на фиксираната проблемна сфера, засягаща релацията „циганите – боклука“.

В своя трагичен, изпълнен с безкрайни перипетии и превратности исторически път циганите винаги са навлизали в социалното пространство на другите в особена субдоминираща социална роля. Те никога не са били завоеватели и в качеството си на такива не са могли да проникнат във всички, в т. ч. и в сакрално сърцевинните пространства на обществената и държавническата институционализирана плоскост. На тази база, завоювайки не само хоризонтални, но и вертикално йерархично структурирани социопропространствени позиции, те не са могли да налагат своя аксиално-прескриптивен ракурс за възприемане, оценяване, осмисляне и практическо реагиране на тоталната действителност (в нейните времеви и пространствени параметри и особености). Тъкмо обратното. Ромите винаги са прииждали, къде и кога по-рано, къде и кога по-късно или едновременно с други завоеватели, в определени страни и народи. Но този им прилив е бил само и единствено в качеството на особен мигриращ етничен поток, нямащ явните или дискретните цели и програми за подчиняване на изконно пространствено локализиращи етнически формирания. Оттук вече ромите са били оценявани не само като иноземци, иноетнични субекти, иноверци в определе-